

ADVIES Nr 19 / 2005 van 9 november 2005

O. Ref. : SA2 / A / 2005 / 018

BETREFT : Advies met betrekking tot artikel 80 § 2 van het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering houdende uitvoering van het decreet van 27 maart 1991 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening.

De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer;

Gelet op de wet van 8 december 1992 betreffende de bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens (hierna WVP), inzonderheid art. 29 ;

Gelet op adviesaanvraag vanwege de heer Bert Anciaux, Vlaamse Minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel ontvangen op 20 september 2005;

Gelet op de bijkomende informatie en documenten die de Commissie heeft ontvangen:

- de door WADA voorgestelde standaardformulieren met het oog op het bekomen van de verblijfsgegevens van de sporters behorende tot de elitegroep (Engelse tekst), per e-mail ontvangen op 11 oktober 2005;
- nota aan de leden van de Vlaamse Regering, per e-mail ontvangen op 12 oktober 2005;
- reguleringsimpactanalyse voor de dopingbestrijding in Vlaanderen, per e-mail ontvangen op 12 oktober 2005;
- het advies van de Coördinatieraad inzake medisch verantwoorde sportbeoefening van 17 mei 2005 (Duitse tekst), per e-mail ontvangen op 12 oktober 2005;

Gelet op het verslag van de heer Y. ROGER;

Brengt op 9 november 2005 het volgende advies uit :

I. VOORWERP VAN DE ADVIESAANVRAAG

De heer Bert Anciaux, Vlaams Minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel verzoekt om het advies van de Commissie over artikel 80, § 2 van het ontwerp van besluit houdende de uitvoering van het decreet van 27 maart 1991 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening.

1.1 Context van de adviesaanvraag

Het ontwerp van besluit geeft uitvoering aan het op 19 maart 2004 door het Vlaams Parlement goedgekeurde ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 maart 1991 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening en kadert in de algemene bestrijding van doping gebruik in de sport.

Nauwe samenwerking tussen regeringen, het Internationaal Olympisch Comité (IOC), het Wereldantidopingagentschap (WADA) en internationale en nationale sportorganisaties is onontbeerlijk wil men op een efficiënte wijze op internationaal vlak de strijd voeren tegen doping in de sport.

Het enige wettelijke instrument dat tot nu toe op internationaal vlak werd goedgekeurd en dat aan de oorsprong ligt van de nationale antidopingbeleidsvormen en de intergouvernementele samenwerking, was de Antidopingconventie van de Raad van Europa. Deze Conventie was effectief in het harmoniseren van de antidopingbeleidsvormen en –praktijken, en in het verhogen van de standaard van antidopingprogramma's van de ondertekende overheden. Deze Conventie had echter geen globaal bereik met haar voornamelijk Europese Staten, die ze tot nu toe bekrachtigd hebben.

Met het oog op mondiale harmonisering werd op initiatief van het IOC op 10 november 1999 in Lausanne, Zwitserland, het WADA (Wereldantidopingagentschap) opgericht. Belangrijke doelstellingen van het WADA zijn onder meer

- de bescherming van het fundamentele recht van de atleten om deel te nemen aan een dopingvrije sport, en aldus de bevordering van de gezondheid, billijkheid en gelijkheid voor atleten over de hele wereld, en
- het verzekeren van geharmoniseerde, gecoördineerde en effectieve antidopingprogramma's op internationaal en nationaal vlak met betrekking tot de opsporing, afschrikking en preventie van dopinggebruik.

De 'Mondiale antidopingcode' van het WADA werd door de vertegenwoordigers van 35 aanwezige internationale sportfederaties en 80 vertegenwoordigers van regeringen op de wereldconferentie over doping in de sport in Kopenhagen op 5 maart 2003 ondersteund en vormt samen met de door Vlaanderen geratificeerde Antidopingconventie van de Raad van Europa een bijkomend internationaal instrument met het oog op een verdere harmonisatie van de diverse reglementeringen.

Door op 23 mei 2003 de Verklaring van Kopenhagen tegen het gebruik van doping in de sport goed te keuren en de bevoegde minister van Sport te gelasten deze verklaring te ondertekenen, engageerde de Vlaamse overheid zich om de tekst van de uniforme WADA-code, zoals voorgesteld in Kopenhagen, te aanvaarden en te implementeren in de regelgeving (en zulks vóór de aanvang van de Olympische Winterspelen Turijn van februari 2006).

Met de ondertekening van deze verklaring werd er evenwel geen enkel juridisch bindend engagement aangegaan, maar enkel een politiek akkoord gesloten waardoor het beleid van alle deelnemers op elkaar afgestemd kan worden.

In uitvoering van de engagementen, voortvloeiend uit de ondertekening van de Verklaring van Kopenhagen, wordt Vlaanderen erkend als een nationale antidopingorganisatie waardoor het een volwaardige internationale partner is die meewerkt aan de mondiale dopingbestrijding.

De Vlaamse overheid heeft geopteerd om de internationaal geldende WADA-code gefaseerd in te voeren in de regelgeving.

Het voorgelegde ontwerp van besluit is een concretisering hiervan.

Inmiddels werd beslist om ook het decreet inzake medisch verantwoord sportbeoefening van 27 maart 1991 volledig in overeenstemming te brengen met de reglementering van het WADA met als verdragsrechtelijke basis de internationale conventie tegen dopinggebruik in de sport.

Tot slot werd onder de auspiciën van de UNESCO gewerkt aan een universeel bindende Conventie tegen Dopinggebruik in de sport, waarvan het eindontwerp werd goedgekeurd op 19 oktober 2005. Deze conventie was nodig om de overheden te verplichten de principes die uiteengezet worden in de WADA Code toe te passen in hun binnenlandse wetgeving. De ratificatieprocedure van deze Internationale Conventie tegen het Dopinggebruik in de sport werd opgestart.

1.2 Draagwijdte van de adviesaanvraag

Artikel 5 van de WADA-code voorziet dopingcontroles zowel binnen als buiten wedstrijdverband. Betreffende de verblijfsgegevens van de sporter, stelt artikel 14.3 van de WADA-code:

“Sporters die door hun Internationale Federatie of Nationale Antidopingorganisatie zijn aangewezen voor opname in een doelgroep voor dopingcontrole buiten wedstrijdverband moeten duidelijke, actuele verblijfsgegevens verstrekken. De Internationale Federaties en Nationale Antidopingorganisaties moeten de identificatie van de sporters en het verzamelen van actuele verblijfsgegevens coördineren en de gegevens doorgeven aan het WADA. Het WADA stelt deze informatie beschikbaar aan andere Antidopingorganisaties die de bevoegdheid hebben de sporter te controleren overeenkomstig hetgeen in artikel 15 is bepaald. Deze informatie wordt ten allen tijde strikt vertrouwelijk behandeld en mag alleen worden gebruikt voor het plannen, coördineren en uitvoeren van dopingcontroles en moet worden vernietigd als hij niet langer relevant is voor deze doeleinden.”

Kennelijk is het uitvoeren van dopingcontroles buiten wedstrijdverband onontbeerlijk in een efficiënt antidopingbeleid, daar als maar meer verboden producten, welke worden genomen buiten de competitieperioden niet meer traceerbaar zijn op het ogenblik van de competitie, maar op dat ogenblik wel nog prestatiebevorderend werken.

Om in overeenstemming te zijn met de WADA-code, werd met betrekking tot de verblijfsgegevens van sporters van de ‘elitegroep’ (definitie opgenomen in artikel 1 van het ontwerp van besluit), artikel 80, §2, in het ontwerp van besluit opgenomen:

“Conform de WADA-code zal met het oog op dopingcontroles buiten wedstrijdverband de sportbeoefenaar die behoort tot de elitegroep aan de administratie meedelen waar en wanneer hij bereikbaar is.”

Het niet naleven van de verplichting om informatie te verstrekken over hun verblijfplaats wordt in hoofde van de betrokken sporter beschouwd als een overtreding van de vereisten van beschikbaarheid voor tests buiten wedstrijdverband, en bijgevolg als een overtreding van de antidopingregels, welke ook effectief wordt gesanctioneerd.

In zijn gunstig advies van 26 mei 2005 vroeg de Vlaamse Sportraad zich af of deze vorm van meldingsplicht niet in strijd is met de privacy en de privacywetgeving.

De decretale basis voor de voorgenomen databank van verblijfsgegevens ligt vervat in artikel 29, §3 van het decreet inzake medisch verantwoorde sportbeoefening van 27 maart 1991:

“Met het oog op de opvolging van de individuele dossiers en met het oog op het aanmaken van statistische gegevens kunnen persoonsgegevens die aan de regering of haar administratie worden verstrekt of die zij bekomen in het kader van de wetgeving en reglementering inzake medisch verantwoorde sportbeoefening, door de administratie worden geregistreerd en bijgehouden in een databank. Hierbij houdt de administratie rekening met de verplichtingen opgelegd door de wet van

8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens. De regering kan bepalen hoelang de in het eerste lid bedoelde gegevens worden bijgehouden. Hierbij houdt de regering rekening met de doelstelling van de databank. De regering voorziet de nodige veiligheidsmaatregelen bij het beheer van de databank.”

II. ONDERZOEK VAN DE ADVIESAANVRAAG

2.1 Aard van de gegevens en de verwerkingen in de zin van de WVP

Elke sporter van de elitegroep moet de informatie verstrekken die de antidopingorganisatie in staat stelt om zijn verblijfplaats te kennen, zodat ze onaangekondigde tests kan organiseren.

In artikel 1 van het ontwerp van besluit wordt gedefinieerd wat onder ‘elitegroep’ moet worden verstaan:

- “a) alle sportbeoefenaars die door een sportvereniging gepreselecteerd of geselecteerd zijn voor deelname aan de Olympische Spelen, Paralympics, Wereldspelen, Wereldkampioenschappen of Europese Kampioenschappen;*
- b) de betaalde sportbeoefenaars, vermeld in artikel 2 van de wet van 24 februari 1978 betreffende de arbeidsovereenkomst voor betaalde sportbeoefenaars;*
- c) de sportbeoefenaars die door hun sportfederatie worden beschouwd als elitesporters;*
- d) de sportbeoefenaars die als zelfstandige of verbonden door een arbeidsovereenkomst voornamelijk sportieve prestaties leveren of zich daarop voorbereiden.”*

Bij lezing van artikel 80, § 2 van het ontwerp van besluit wordt niet onmiddellijk duidelijk waaruit de te verstrekken informatie exact bestaat (“*waar en wanneer hij bereikbaar is*”). Het ontwerp van besluit is dienaangaande zeer vaag.

Na verzoek om bijkomende informatie terzake werd gesteld dat het de bedoeling is om in het kader van een ministerieel besluit een standaardformulier te ontwerpen dat door de sporters uit de elitegroep moet worden ingevuld (‘on line’). Dit te ontwerpen standaardformulier zal volledig gebaseerd zijn op door het WADA voorgestelde ‘Athlete Location Form’¹.

De sporters zullen informatie moeten verstrekken over hun activiteiten, vooral hun tijdsgebruik, de plaats waar zij zich ophouden en de aard van hun activiteiten (trainingen, competities, reizen, tijd die thuis wordt doorgebracht, vakanties, elke andere regelmatige of uitzonderlijke activiteit). De informatie die moet worden verstrekt is dus zeer uitgebreid en de gegevens hebben zowel betrekking op zijn beroepsleven als op activiteiten die met zijn privé-leven te maken hebben.

Krachtens de richtlijnen terzake van het Wereldantidopingagentschap dienen driemaandelijks minstens volgende gegevens te worden verstrekt:

- naam en voornaam, geboortedatum, geslacht, nationaliteit
- ‘WADA athlete passport identification number’ (indien aldus geregistreerd)
- domicilieadres (privé-adres) of postadres
- telefoonnummers voor contactname (ook GSM)
- e-mail
- sporttak/discipline, klasse, team
- nationale federatie en lidmaatschapsnummer (licentienummer)
- plaats (volledig adres) en tijd (schema per dag) van trainingslocaties
- trainingskampen (ook steeds volledig adres, organisator en begin- en einddatum)
- werk- en studieplanning (schema per dag)
- reisplannen-tijdelijke verblijfplaatsen (volledig adres en telefoonnummers)

¹ Zie: <http://www.wada-ama.org/rtecontent/document/athlete%20location%20form.doc> en <http://www.wada-ama.org/rtecontent/document/3%20month%20schedule.doc> en <http://www.wada-ama.org/rtecontent/document/instructions-athlete%20location%20form.doc>

- competitie-schema (ook steeds volledig adres, welke competitie en begin- en einddatum)
- periode van lichamelijke ongeschiktheid (indien dit van toepassing zou zijn)
- al het voorgaande dient tot slot te worden hernomen in een dag-tot-dag schema, dat een overzicht geeft over de verblijfplaats van de sporter over een tijdspanne van 3 maanden

Het lijkt geen twijfel dat dergelijke gegevens dienen te worden verstaan als 'persoonsgegevens', zoals omschreven in artikel 1 WVP.

Deze informatie over de verblijfplaats van de sporter behorende tot de elitegroep moet het mogelijk maken hem ten allen tijde geografisch te situeren om een dopingtest te kunnen uitvoeren.

Aangezien de hiervoor beschreven verblijfsgegevens ontegensprekelijk 'persoonsgegevens' betreffen zoals omschreven in artikel 1 WVP, dient de verwerking ervan te beantwoorden aan de vereisten van de WVP.

In het kader van onderhavige adviesaanvraag dient te worden verwezen naar het advies van de Commissie nr. 21/2003 van 14 april 2003 met betrekking tot het voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 maart 1991 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening.

In voormeld advies stelt de Commissie met betrekking tot het verwerken van de persoonsgegevens inzake medisch verantwoord sporten dat: *“Vermits deze verwerking inherent is aan het toezicht en het instemmen met het toezicht een wettelijke voorwaarde is van de georganiseerde sportbeoefening, kan de betrokkene zich enkel onttrekken aan de verwerking door te verzaken aan de georganiseerde sportbeoefening.”*

De Commissie verduidelijkt in voormeld advies wel dat bij het verwerken van persoonsgegevens de ambtenaren zijn gehouden om alle verplichtingen van de WVP te respecteren, inzonderheid:

- *“dat de verzamelde gegevens proportioneel moeten zijn aan de doelstelling en terzake dienend;*
- *dat de betrokkene ingelicht wordt van deze verwerking op het ogenblik dat hij er wordt aan onderworpen en van zijn rechten en plichten terzake;*
- *dat, vermits er medische persoonsgegevens worden verzameld, in normale omstandigheden de verwerking onder het toezicht staat van een beroepsbeoefenaar in de gezondheidszorg;*
- *dat de betrokkene recht van inzage en verbetering heeft;*
- *dat de gegevens niet langer bewaard worden dan vereist voor de doelstelling;*
- *dat er een aangifte van deze verwerking moet worden gedaan.”*

2.2 Finaliteit, proportionaliteit en rechtmatigheid van de verwerking

Krachtens artikel 4, § 1, 2° WVP *“moeten persoonsgegevens voor welbepaalde uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden worden verkregen en niet verder worden verwerkt op en wijze die, rekening houdend met alle relevante factoren, met name met de redelijke verwachtingen van de betrokkene en met de toepasselijke wettelijke en reglementaire bepalingen, onverenigbaar is met die doeleinden”.*

Krachtens artikel 4, § 1, 3° WVP *“dienen persoonsgegevens toereikend, terzake dienend en niet overmatig te zijn, uitgaande van de doeleinden waarvoor zij worden verkregen”.*

Het doel van de verwerking van de verblijfsgegevens van sporters behorende tot de elitegroep, zoals vereist door artikel 80, § 2 van het ontwerp van besluit, is kennelijk het uitvoeren van onaangekondigde dopingcontroles buiten wedstrijdverband en dit ten voordele van een dopingvrije sport en aldus ter bevordering van de gezondheid, billijkheid en gelijkheid voor deze sporters ('fair play').

Het gaat dus eigenlijk om een doeleinde dat niet alleen het algemeen, maar tevens een bijzonder collectief belang dient: enerzijds het algemeen belang van een gezonde en dopingvrije sport als voorbeeld voor iedere sportbeoefenaar, maar inzonderheid de sportende jeugd en anderzijds het collectief belang van de beoogde 'elitesporters' van een gezonde en eerlijke topsport. Zulks rechtvaardigt zekere verplichtingen in hoofde van de betrokken individuele sporter. Terzake dient te worden verwezen naar artikel 5 WVP waarin de verwerking van persoonsgegevens wordt toegelaten wanneer ze noodzakelijk is:

- "voor de vervulling van een taak van openbaar belang of die deel uitmaakt van de uitoefening van het openbaar gezag, die is opgedragen aan de verantwoordelijke voor de verwerking of aan de derde aan wie de gegevens worden verstrekt";
- "voor de behartiging van het gerechtvaardigde belang van de verantwoordelijke voor de verwerking of van de derde aan wie de gegevens worden verstrekt, mits het belang of de fundamentele rechten en vrijheden van de betrokkene die aanspraak maakt op bescherming uit hoofde van deze wet, niet zwaarder doorwegen".

Een belangenafweging dringt zich op waarbij het niet lijkt dat het nadeel voor de individuele atleet (de inbreuk op zijn privacy door het mededelen van zijn verblijfsgegevens) zwaarder doorweegt dan voormeld algemeen en collectief belang van een gezonde, dopingvrije, eerlijke sportbeoefening.

Daarenboven komt het voor dat er geen andere, minder nadelige, middelen bestaan om het nagestreefde doel te bereiken, daar de essentie van het systeem berust in de mogelijkheid om 'onaangekondigde' dopingtests te kunnen verrichten. Bovendien moeten alle sporters behorende tot de elitegroep aan dezelfde eisen voldoen, om te voorkomen dat sommige sporters ontsnappen aan de controle, terwijl hun directe concurrenten er wel aan onderworpen worden.

De verwerking van verblijfsgegevens van sporters behorende tot de elitegroep lijkt, gelet op voormeld doel van algemeen nut, alleszins rechtmatig, voor zover natuurlijk de inbreuken op de fundamentele rechten en vrijheden van de betrokken sporter, inzonderheid zijn recht op privacy, zo beperkt mogelijk moeten worden gehouden, zodat enkel die persoonsgegevens, in casu verblijfsgegevens, mogen worden verwerkt die terzake dienend, niet overmatig en strikt noodzakelijk zijn, uitgaande van voormeld doeleinde.

Het zou alleszins nuttig zijn dat het ontwerp van besluit in details aangaande de te verzamelen verblijfsgegevens voorziet of toch minstens verwijst naar een ministerieel uitvoeringsbesluit waarin zulks zal worden geconcretiseerd. In het algemeen acht de Commissie het aanbevelenswaardig deze details (aard van de gegevens, voorwaarden voor verwerking, bewaartermijn, ...) op te nemen in de basistekst, in casu het voorgelegde ontwerp van besluit.

Het laatste lid van artikel 80, § 2 van het ontwerp doet het voornemen voor de redactie van een ministerieel besluit vermoeden, maar is wel 'vrijblijvend' geformuleerd. Het lijkt dan ook aangewezen dat de zin "*De minister kan extra bepalingen opleggen*" wordt aangepast als volgt: "*De minister zal extra/nadere bepalingen opleggen*".

De Commissie wenst haar advies over deze uitvoeringsbesluiten te kunnen geven. Het is immers enkel dan mogelijk om de afweging te maken of de opgevraagde gegevens ter zake dienend en proportioneel zijn in het licht van de nagestreefde doelstellingen.

Niettemin maakt de Commissie zich nu reeds ernstige bedenkingen bij het 'overmatig' karakter van de te verzamelen verblijfsgegevens, inzonderheid gelet op de zeer ruime omschrijving van het begrip 'elitegroep' in artikel 1, 30° van het ontwerp van besluit. Kennelijk worden niet enkel 'topsporters' beoogd, maar alle betaalde sportbeoefenaars van om het even welk niveau.

In het door WADA voorgestelde 'Athlete Location Form' (zie voetnoot 1 op p. 4) wordt alleszins om zéér gedetailleerde en verregaande verblijfsgegevens verzocht.

Wanneer deze toch wel verregaande inbreuk op de privacy nog zou kunnen aanvaard worden voor de werkelijke elitesporters van topniveau (zoals omschreven in punt a) van artikel 1, 30°), acht de

Commissie dit niet gerechtvaardigd voor sporters van lager (lokaal of provinciaal) competitieniveau.

Bij lezing van de 'Mondiale antidopingcode', lijkt WADA daarenboven geenszins een dergelijke verregaande definitie van de (elite)sporter (als zijnde de sporter die gedetailleerde verblijfsgegevens dient te verstrekken met het oog op dopingcontrole buiten wedstrijdverband) voor te schrijven.

Indien het door WADA voorgestelde 'Athlete Location Form' (zie voetnoot 1 op p. 4) door de Vlaamse Regering (grotendeels) zou worden overgenomen, is de Commissie voorstander van een beperking van het begrip 'elitegroep', zoals opgenomen in artikel 1, 30° van het ontwerp van besluit, bijvoorbeeld door weglating van de punten b) en d) in de in dit artikel opgenomen definitie.

2.3 Bewaartermijn van de gegevens

De Commissie wenst tevens de aandacht te vestigen op artikel 4, § 1, 5° dat stelt dat de persoonsgegevens niet langer mogen worden bewaard dan voor de verwezenlijking van de doeleinden waarvoor zij worden verkregen, noodzakelijk is.

Betreffende de bewaartermijn werd in het ontwerp van besluit niets voorzien. De Commissie betreurt dit ten zeerste en acht het toch aangewezen dat een dergelijke bepaling wordt opgenomen in het voorgelegde besluit.

Het spreekt voor zich dat de gegevens moeten worden vernietigd van zodra ze niet meer nodig zijn om het vooropgestelde doel te vervullen.

In casu lijkt het dan ook verplicht om de verblijfsgegevens van de betrokken sporters over de voorbije periodes te vernietigen van zodra alle mogelijke vragen in verband met de verblijfplaats van de sporter niet meer actueel of relevant zijn. Dit wil zeggen dat verblijfsgegevens van voorbije periodes maar kunnen bewaard worden zolang een procedure loopt in verband met een mogelijk gebrek aan informatie over de verblijfplaats van de betrokken sporter. Als er daarentegen gedurende een voorbije periode geen test is uitgevoerd en de verblijfplaats van de sporter geen enkele reden tot geschil oproept, moeten de gegevens onmiddellijk worden vernietigd.

2.4 Rechten van de betrokkene

Krachtens artikel 9 WVP dient de betrokkene, op het ogenblik dat zijn gegevens worden verkregen, te worden geïnformeerd aangaande de beoogde verwerking en van zijn rechten terzake (zie ook de artikelen 11 en 12 WVP).

Aangezien het kennelijk de bedoeling is de verblijfsgegevens van de sporters behorende tot de elitegroep te verzamelen via door hen in te vullen standaardformulieren, lijkt het aangewezen deze formulieren, in het kader van voormelde informatieverplichting, tevens te voorzien van volgende gegevens:

- naam en adres van de verantwoordelijke voor de verwerking;
- de doeleinden van de verwerking;
- de ontvangers of categorieën van ontvangers van de gegevens;
- het al dan niet verplichte karakter van het antwoord en de eventuele gevolgen van niet-beantwoording;
- het bestaan van een recht op toegang en op verbetering.

2.5 Beveiliging

In het hiervoor reeds aangehaalde advies van de Commissie nr. 21/2003 van 14 april 2003 met betrekking tot het voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 maart 1991 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening werd het volgende bepaald:

“Voorts is de verantwoordelijke voor de verwerking gehouden om alle veiligheidsmaatregelen te nemen die vereist zijn bij het verwerken van zulke gevoelige gegevens. Men denke aan:

- *het eenduidig omschrijven wie gemachtigd is om deze gegevens te gebruiken en onder welke modaliteiten en daar een technische implementatie van voorzien met paswoorden, logins en logging*
- *de fysische en elektronische toegang tot de gegevens afschermen voor onbevoegden binnen of buiten de eigen administratie*

De Commissie beveelt tevens het aanstellen van een veiligheidsconsulent aan bij het verwerken van persoonsgegevens.”

De verantwoordelijke voor de verwerking dient zich daarbij te conformeren met de bepalingen inzake vertrouwelijkheid en beveiliging zoals opgenomen in artikel 16 WVP.

Het lijkt dan ook aangewezen dat enkel die organisaties, die de sporter dienen te onderwerpen aan een dopingtest, toegang mogen hebben tot deze informatie betreffende de verblijfsgegevens van de sporters behorende tot de elitegroep.

2.6 Aangifte

Artikel 17 WVP voorziet dat, *“voordat wordt overgegaan tot één of meer volledig of gedeeltelijk geautomatiseerde verwerkingen van gegevens die voor de verwezenlijking van een doeleinde of van verscheidene samenhangende doeleinden bestemd zijn, de verantwoordelijke voor de verwerking, of in voorkomend geval, diens vertegenwoordiger, daarvan aangifte doet bij de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer”.*

In deze aangifte dienen de inlichtingen opgesomd door artikel 17, §3 WVP te worden gepreciseerd.

Aangifte kan worden gedaan aan de hand van een papieren formulier dat kan worden bekomen bij de Commissie. Er kan echter ook elektronisch worden aangegeven via de website van de Commissie (www.privacycommission.be).

III. BESLUIT

De Commissie stelt volgende aanpassing voor:

1. De wijziging van de zin *“De minister kan extra bepalingen opleggen”* in *“De minister zal nadere bepalingen opleggen”* in artikel 80, § 2, in fine.
2. De opname van de zinsnede *“na advies van de Commissie ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer”* in artikel 80, § 2, in fine.
3. De opname in (artikel 80, § 2 van) het ontwerp van besluit van een bepaling betreffende de bewaartermijn van de verblijfsgegevens
4. Indien het door WADA voorgestelde ‘Athlete Location Form’ (zie voetnoot 1 op p. 4) door de Vlaamse Regering (grotendeels) zou worden overgenomen, is de Commissie voorstander van een beperking van het begrip ‘elitegroep’, zoals opgenomen in artikel 1, 30° van het ontwerp van besluit, bijvoorbeeld door weglating van de punten b) en d) in de in dit artikel opgenomen definitie.

OM DEZE REDENEN,

Brengt de Commissie een gunstig advies uit met betrekking tot artikel 80 §2 van het ontwerp van besluit van de Vlaams Regering dat haar werd voorgelegd voor zover de tekst wordt aangepast in functie van de geformuleerde opmerkingen.

De administrateur,

De voorzitter,

(get.) Jo BARET

(get.) Michel PARISSE